

5.

Da moder je, mož meni zvití,
če govoriti zna molčé.
Modrost le njega prava kiti,
ki zna molčati govoré,
z besedo brez laži prikriti,
kar se povedati ne smel

6.

Jeza, tožba, vse zaman!
Svet je blata kup rastoč:
kar odmečeš ga čez dan,
ti navrha zopet noč.

7.

O tanka vest, o vest pretanka,
zares, ti nimaš uric sladkih,
saj riješ, stikaš brez prestanka
le po smeteh in po odpadkih.
Za snago, red na polju, v hiši
se krči brigajo in miši.

8.

Pred sabo gledam svoj obraz,
ves čist, s svetlobo ves obdan,
kot kip za veke izklesan.
Njegova misel — istine izraz,
njegova volja — večnosti ukaz!
Svetal obraz pred mano hodi,
človeško zmoto varno vodi.

9.

Najslajša godba,
slovenski jezik moj!
Na smrt obsodba,
na smrt brez večnega pokoja,
zamá bi molk bil tvoj!

Ah, skoprneti, žalosti umreti
bi morala mi duša moja,
brez nade pahnjena v trpečo noč,
ko, v sfrune tvoje se izlivajoč
presladke, ne bi mogla več zapeti.

Sava Radič-Mirt.

Grmičku.

Zopet jo srečal si — svojo pomlad,
grmiček, prej suhi in velí!
Spet ti prinesla je dražestnih nad,
ki ti jih snegovi so vzeli.

Bel te ogrnil cvetovja je kras,
mlado zelenje ovija ti stas,
spet pomlajen se dviguješ,
v moč svojo življenjsko veruješ. —

Le rasti in cveti, grmiček dehteč,
raduj se pomladi zelene!
Glej, v mojem srcu bridkosti ni več,
na svetu ni žali nobene! —

Minka Severjeva.